

VOORWOORD

Beste lezers, graag deel ik als voorwoord met jullie een interview dat ik kortgeleden had met de plaatselijke krant. Zo krijgen jullie een solide indruk van mij en de reiscolumns die ik voor 'Een koffer vol met reiscolumns' geschreven heb.

Interviewer: 'Beste meneer van Dijk, dit is inmiddels het derde boek van u dat op de markt verschenen is. Bij het grote publiek bent u nog nauwelijks bekend. Kunt u uzelf kort voorstellen?'

Ik: 'Ja.'

Interviewer: 'Dus?'

Ik: 'Ja dus.'

Interviewer: 'Ik bedoel: kunt u wat vertellen over uzelf? U heeft waarschijnlijk hobby's die u met ons wilt delen? Of werk waar u over kunt vertellen? Uw lezers zijn misschien wel nieuwsgierig. Dus: wilt u uzelf voorstellen?'

Ik: 'Ja.'

Interviewer: 'Oké. Ik zal de volgende vraag stellen. U bent blijkbaar een bereisd man. Welke landen heeft u zoal bezocht?'

Ik: 'Wilt u ze in chronologische of in alfabetische volgorde?'

Interviewer: 'Zegt u het maar.'

Ik: 'België en Botswana.'

Interviewer: 'België en Botswana. U heeft het in uw boek over veel meer landen dan dat. U heeft toch meer landen bezocht?'

Ik: 'Jazeker, maar ook België en Botswana.'

Interviewer: 'Duidelijk. Volgende vraag maar weer. Ik wil u vragen wat u uw lezers precies wilt meegeven?'

Ik: 'Oude vazen.'

Interviewer: 'U wilt uw lezers oude vazen meegeven? Wilt u dat eens uitleggen, meneer van Dijk?'

Ik: 'Die staan al jaren op zolder gigantisch in de weg. Die zou ik graag aan mijn lezers meegeven. Ik hou van opruimen.'

Interviewer: 'Ik bedoel meer of uw reiscolumns een diepere laag hebben. Heeft u een achterliggende boodschap voor uw lezers? Een wijsheid? Een levensles? Een morele intentie?'

Ik: 'Nee, die heb ik niet. Ik doe maar wat.'

Dit diepte-interview biedt u waarschijnlijk niet voldoende informatie die nodig is om mijn boek te begrijpen. Ik vertel u wat meer.

Als jonge puber voelde ik diep van binnen en beetje voor beetje een reisdrang opkomen. Mijnultieme behoefte als puisterige puber was het om een reis te maken naar het beloofde land. De televisie toonde series uit Amerika, uit mijn speakers schalde Amerikaanse muziek en op de fiets naar school sprak ik met vrienden over dit verre, machtige land. Dus: ik wilde erheen! Mijn mening veranderde toen ik iets ouder werd. Ik leerde mezelf beter kennen en dacht opeens dat de rust en de natuur beter bij me zouden passen dan het, in mijn ogen, hectische Amerika. Ik wijzigde mijn plan.

Op jonge leeftijd stapte ik met een volle rugzak op het vliegtuig naar Canada. Helemaal alleen. Mijn eerste verre reiservaring werd een feit.

In de late avond zette ik alleen mijn tentje op, ik ontbeet alleen en ik maakte in mijn uppie kilometerslange wandelingen over de ruggen van de Rocky Mountains. Alleen. En ja, er waren avonden

dat ik me ellendig voelde van eenzaamheid. Om de andere dag belde ik mijn ouders om hun vertrouwde stem te horen. Na drie weken stapte ik als een kind zo blij in het vliegtuig terug naar Amsterdam. Heimwee naar mijn bed. Heimwee naar mijn vertrouwde leventje.

Ondanks de heimwee werd het reisvruchtje tijdens die reis gepland. Dit is wat ik wilde! De wijde wereld in! De planeet aarde ontdekken in al haar facetten! Tot op de dag van vandaag is dit een honger van me die niet te stillen valt.

Inmiddels bezocht ik meer dan vijftig landen. Alle werelddelen, met uitzondering van Antarctica, vielen ten prooi aan mijn reisdrift. Soms reisde ik alleen, vaak in reisgroepen, soms in internationale groepen, vaak met mijn partner en nog vaker met mijn kinderen.

Tijdens mijn reizen maakte ik een verbinding tussen twee passies van me: reizen en schrijven.

‘Een koffer vol reiscolumns’ staat boordevol humoristische reiscolumns over rijke ervaringen die ik opdeed.

Al mijn reiscolumns schreef ik met een knipoog. Neem ze vooral niet te serieus en neem er zeker geen aanstoot aan. Het is nooit mijn bedoeling beledigend te zijn en mensen te kwetsen. Het is uitsluitend mijn bedoeling om in de huidige heftige en soms pijnlijke tijd waarin we leven jullie af en toe een glimlach te geven. En om mijn besef, dat de wereld waarin we leven zoveel bijzondere, unieke en ongelooflijk mooie aspecten bevat, met jullie te delen.

Veel plezier met het lezen van ‘Een koffer vol reiscolumns’!